

danke Lisiu,  
moja kochana szczecinianko

TIMM STÜTZ

# FOTOGRAFIE

SZCZECINIANIE

STETTINER

1980 - 2020

ENGELSDORFER VERLAG

VON ANFANG AN FASZINIERTEN MICH MENSCHEN. Besonders zu fotografieren. Vielleicht, weil die meisten so anders sind. Oder wollte ich herausfinden, was hinter jedem steckt. Alles Fremde erweckt Neugier.

Anfangs schien zu Fotografieren das einfachste. Dass gerade die Puppen meiner Schwestern die ersten "Menschen" für mich waren, lag einfach an meinem Alter und wohl auch im Verständnis am Leben, kommt dieses doch erst mit den uns anwachsenden und eher erwachsenen Erfahrungen.

So dauerte es ziemlich lange, bevor ernsthafte Blicke hinter das Leben anderer gelangen, sogar sehr lange. Und es lag auch an den veränderten Zeiten, die immer mehr Fragen stellten. Damit hing auch der Drang zur schwarzweißen Fotografie zusammen, als sich die Mehrzahl von der Farbfotografie verzaubern ließen. Mir schien, man könne mit den der Grafik am nächsten stehenden Bildern das sehen, was Farbe verdeckt oder verschönt.

So wurde meine "Polenzeit", in die man mich geworfen hatte, zum Auslöser. Das Jahr 1980 ließ dort plötzlich alles immer mehr in der Öffentlichkeit geschehen. Einer Explosion gleich, schoben sich alle ungelösten Probleme, gesellschaftlich wie auch privat viduell, wie von allein vor das Objektiv. Seitdem gibt es für mich nichts Schöneres als zu fotografieren.

.....

Die Richtungen der Fotografie sind so zahlreich, wie die Interessen der Menschen. Dabei steht nicht immer der Mensch im Blickfeld. Doch was wäre alles ohne den Bezug auf uns selbst? Auch wenn er noch so entfernt angelegt ist.

Die ganze Kunst der "Fotografie des entscheidenden Augenblicks", wie sie Henri Cartier-Bresson entdeckte, liegt im Blick hinter die Kulissen des wahren Lebens. Was es dabei mit Sicherheit nicht gibt, ist ein bewusstes Eingreifen in die Situation. Das Ergebnis

ist weniger ein "Bild", als der "Blick" des Fotografen. Handlungen, die uns interessieren, die wir neugierig machen, bewegen sich auf einen Höhepunkt zu. Das ist nicht immer das spektakulär Sichtbare, eher das Hintergründige, Versteckte, wenn Charakter und tieferer Sinn einer Handlung geradezu symbolisch zum Ausdruck kommen. Sofern das erjagte Bild mehr aussagen kann als es konkret zeigt, ein Geheimnis lüftet, Antwort auf ein Zeitproblem gibt, ja für eine bestimmte Zeit oder Haltung steht, Gewohnheiten belächelt, für Schicksalshaftes die Augen öffnet und eigene Lebensauffassung offenbart, nimmt es einen Status der Zeitlosigkeit an. Daraus schöpft das Foto - scheint zumindest mir - seine Bedeutung!

Vor allem aber ist ein Foto ein Dokument gegen die Vergänglichkeit! Kann es doch Weisheit in sich tragen, zum Sprichwort, zum Aphorismus werden, eine Geschichte erzählen. Dazu gehören Neugier, Lebenserfahrung, gespannte Erwartung, ahnende Intuition und schließlich professionelle Umsetzung. Machen wir uns nichts vor: Oft auch eine Portion Glück!

Wie fotografiert man aber Menschen, ohne aufzufallen. Klarzustellen ist, dass nicht Menschen, sondern Situationen, Szenen, Relationen zwischen den Menschen und ihrer Umgebung das Motiv der Cartier-Bressonschen Fotografie sind. Die Fertigkeit liegt nun im schnellen Reagieren auf mehrere sich aufeinander zu bewegend Situationen. Vergleichbar mit der Handlung eines Films. Diese gleichzeitig und möglichst unauffällig zu verfolgen, im für uns entscheidenden Moment auf den Auslöser zu drücken und gleichzeitig aus dem Blickfeld der/des Fotografierten zu verschwinden. Und zwar in kürzester Zeit, mit höchster Konzentration und scheinbarer Gleichgültigkeit. Das ist die ganze Kunst.

Timm Stütz, 2020

ŁUDZIE FASCYNOWALI MNIE OD ZAWSZE. Zwłaszcza w fotografii. Być może dlatego, iż większość z nich jest dość różnorodna, a ja chciałbym dowiedzieć się o nich czegoś więcej. Wiadomo, wszystko co obce, wzbudza ciekawość. Na początku fotografowanie wydawało mi się sprawą łatwą, jak nie najłatwiejszą.

To, że lalki moich sióstr były dla mnie symbolem „ludzi”, wynikało w tamtym czasie po prostu z mojego wieku i prawdopodobnie również z ówczesnego pojmowania świata, które zmienia się wraz z dorastaniem i nabywaniem własnych doświadczeń.

Tak więc minęło sporo czasu, zanim nauczyłem się głębszego postrzegania momentów ludzkiej egzystencji. Szczerze powiedziawszy trwało to jakiś czas. Niemały wpływ na moją twórczość miały także następujące po sobie ważne wydarzenia stawiające przede mną wiele pytań. Był to też okres, kiedy większość uległa czarowi fotografii kolorowej. Mnie jednak interesowała fotografia czarno-biała. Wydawało mi się, że zdjęciami zbliżonymi do grafiki można uwypuklić to, co próbuje ukryć lub upiększyć kolor.

Zatem mój „polski czas”, w który zostałem wrzucony na głęboką wodę, stał się rodzajem wyzwacza. Rok 1980 sprawił, że nagle wszystko stawało się coraz bardziej publiczne. Wiele dotychczas nabrzmiałych problemów, zarówno społecznych, jak i prywatnych, same pchały się w obiektyw, jak jakaś eksplozja. Od tamtego czasu nie ma dla mnie nic wspanialszego niż fotografowanie.

.....

Kierunki fotografii są tak liczne, jak liczne są zainteresowania ludzi. Przy czym nie zawsze człowiek jest ich obiektem. Ale czym byłoby wszystko bez odniesienia do nas samych? Nawet jeśli wydają się one dość odległe. Cała sztuka „fotografii decydującego momentu”, odkryta przez Henri Cartiera-Bressona, kryje się za

kulisami prawdziwego życia. I z pewnością nie ma wtedy miejsca na świadomą kreację. W efekcie końcowym jest w tym mniej „obrazu” niż „spojrzenia” fotografującego.

Zawsze działania, które nas interesują, które nas zaciekawiają, zmierną w efekcie do punktu kulminacyjnego. Nie zawsze jest to spektakularnie widoczne, raczej ukryte w tle, jeśli charakter i głębsze znaczenie akcji wyrażone są symbolicznie. „Upolowane” zdjęcie może nam opowiedzieć więcej niż pozornie się to wydaje. Może ujawnić tajemnicę, odpowiedzieć na problemy czasu, oznaczając określony okres lub postawę, wyśmiać pewne przyzwyczajenia, otworzyć oczy na rzeczy fatalne, a jednocześnie ujawnić własne spojrzenie na życie, nabierając przez to statusu ponadczasowości. W taki sposób zdjęcie ujawnia, przynajmniej tak mi się wydaje, zawartą treść! I jest ono przede wszystkim dowodem na przemijanie! Zdjęcie może nieść w sobie mądrość, stać się przysłowiem, aforyzmem, opowiedzieć pewną historię. Do tego przynależy także ciekawość, doświadczenie życiowe, ekscytujące oczekiwanie, podpowiedziana intuicja i w końcu profesjonalna realizacja. Nie oszukujmy się, często też potrzebna jest odrobina szczęścia!

W tym wszystkim ważnym elementem jest umiejętność fotografowania ludzi bez przyciągania ich uwagi. Należy tu dodać, że motywami fotografii Cartiera-Bressona byli nie ludzie, ale sytuacje, scenki rodzajowe, relacje międzyludzkie i ich otoczenie. Umiejętność polega zatem na szybkim zareagowaniu na stale zmieniającą się sytuację, co można porównać do akcji filmu. Należy ją ustawicznie śledzić w sposób, jak to tylko możliwe, niezauważalny, naciskając spust migawki w kluczowym, według nas, momencie jednocześnie znikając z pola widzenia osoby fotografowanej. I to w możliwie najkrótszym czasie, z najwyższą koncentracją i pozorną obojętnością. Ot i cała sztuka.

Timm Stütz, 2020

1985





2018





1981



2018





1987





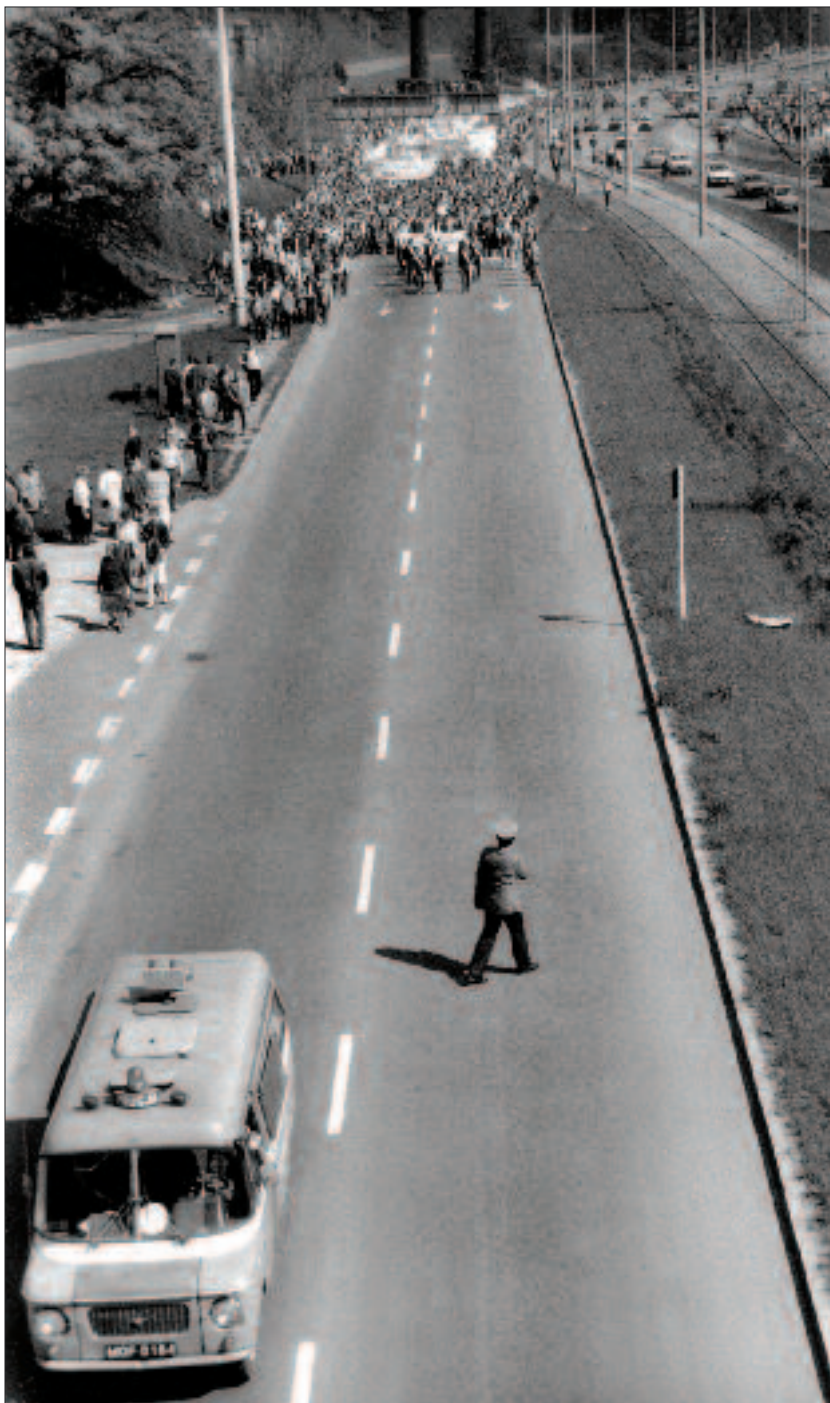
1987



1985



1989





1989



1983



1987



1987



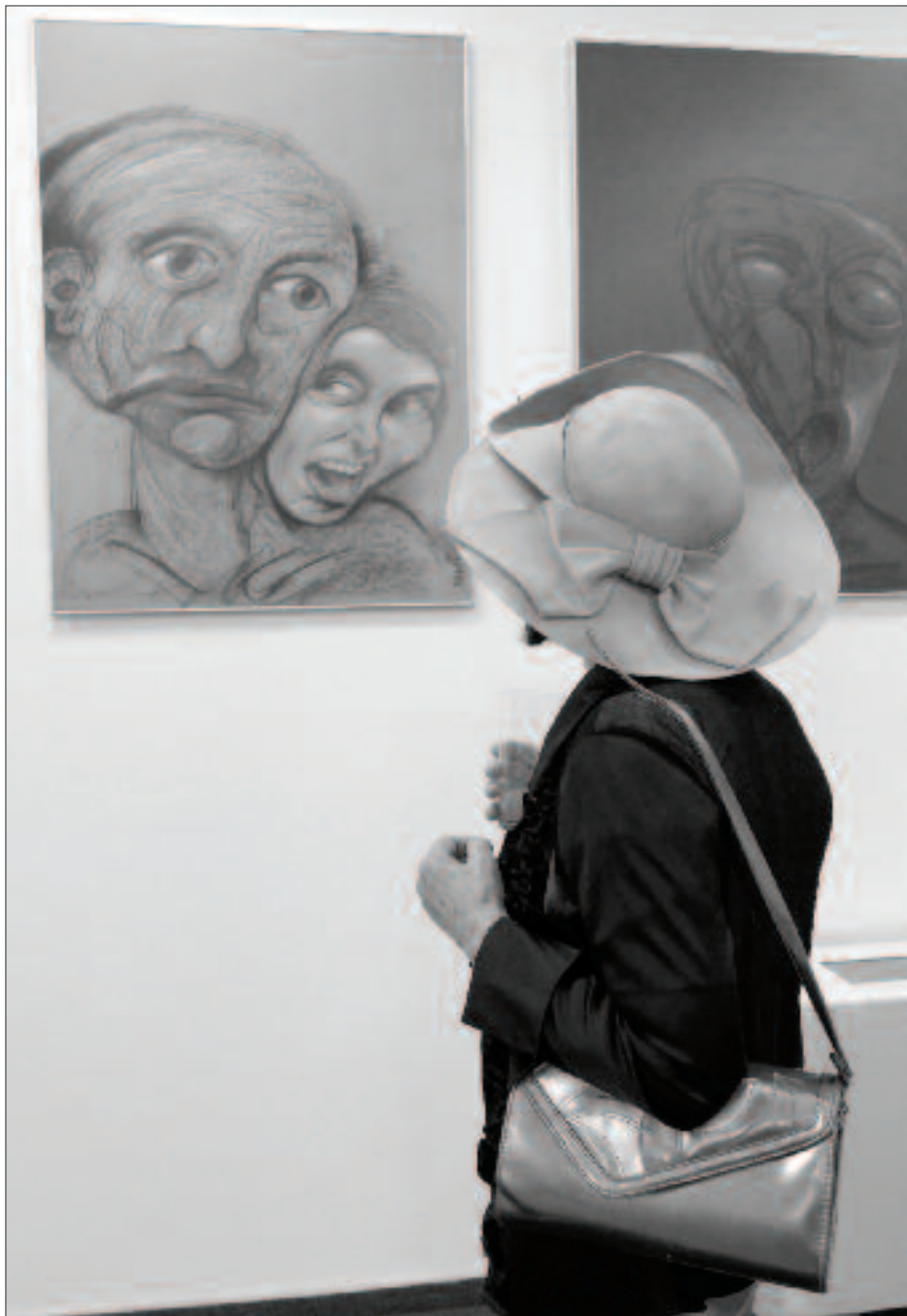
2018



2006







2016



2019



1991



2006



2018



1994



2018



2015



2019





2018



2000





2018



2003





1985



2012







2008



2018





2016



2016





2018



2014







2020



1997



2018







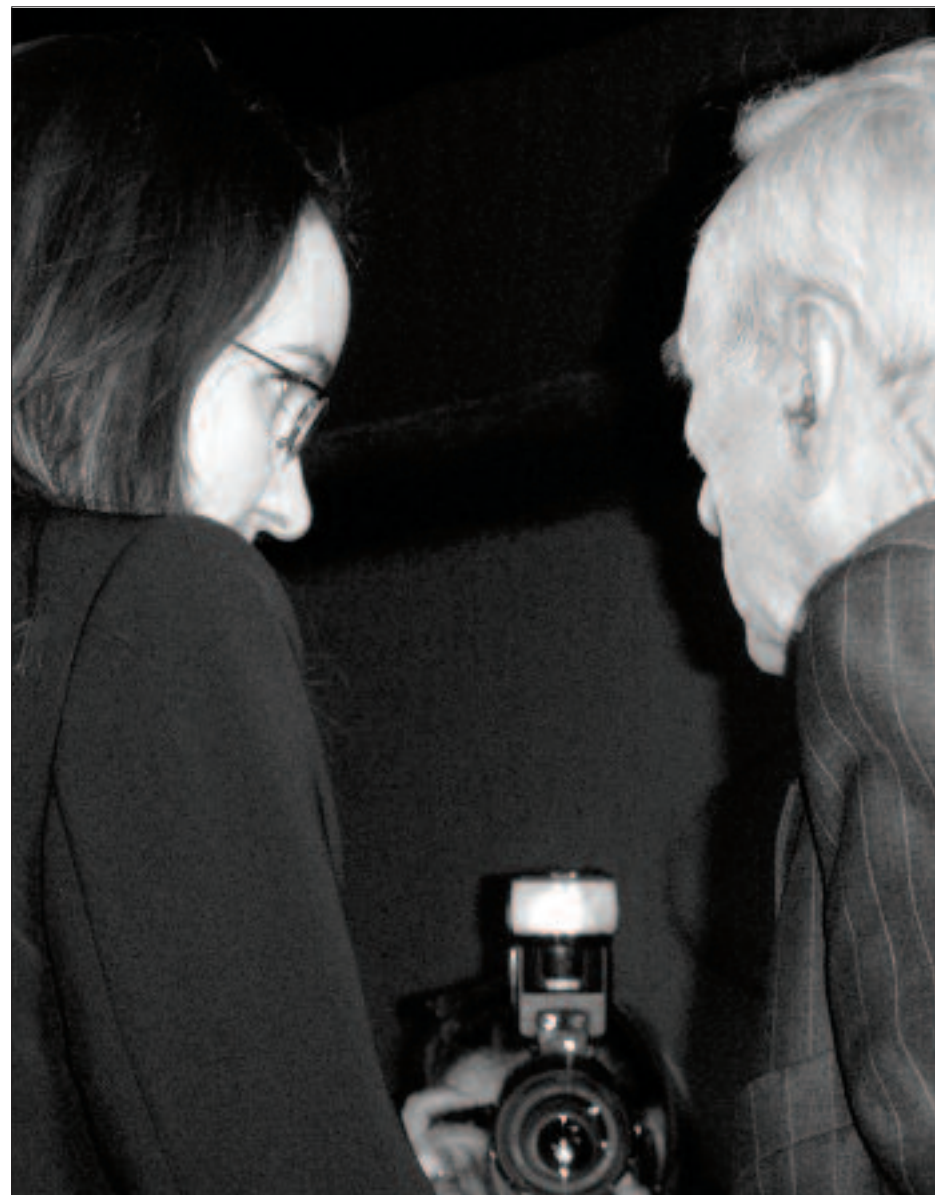
2001

2018





2019



2009













2016



2018



2018



2015



2020

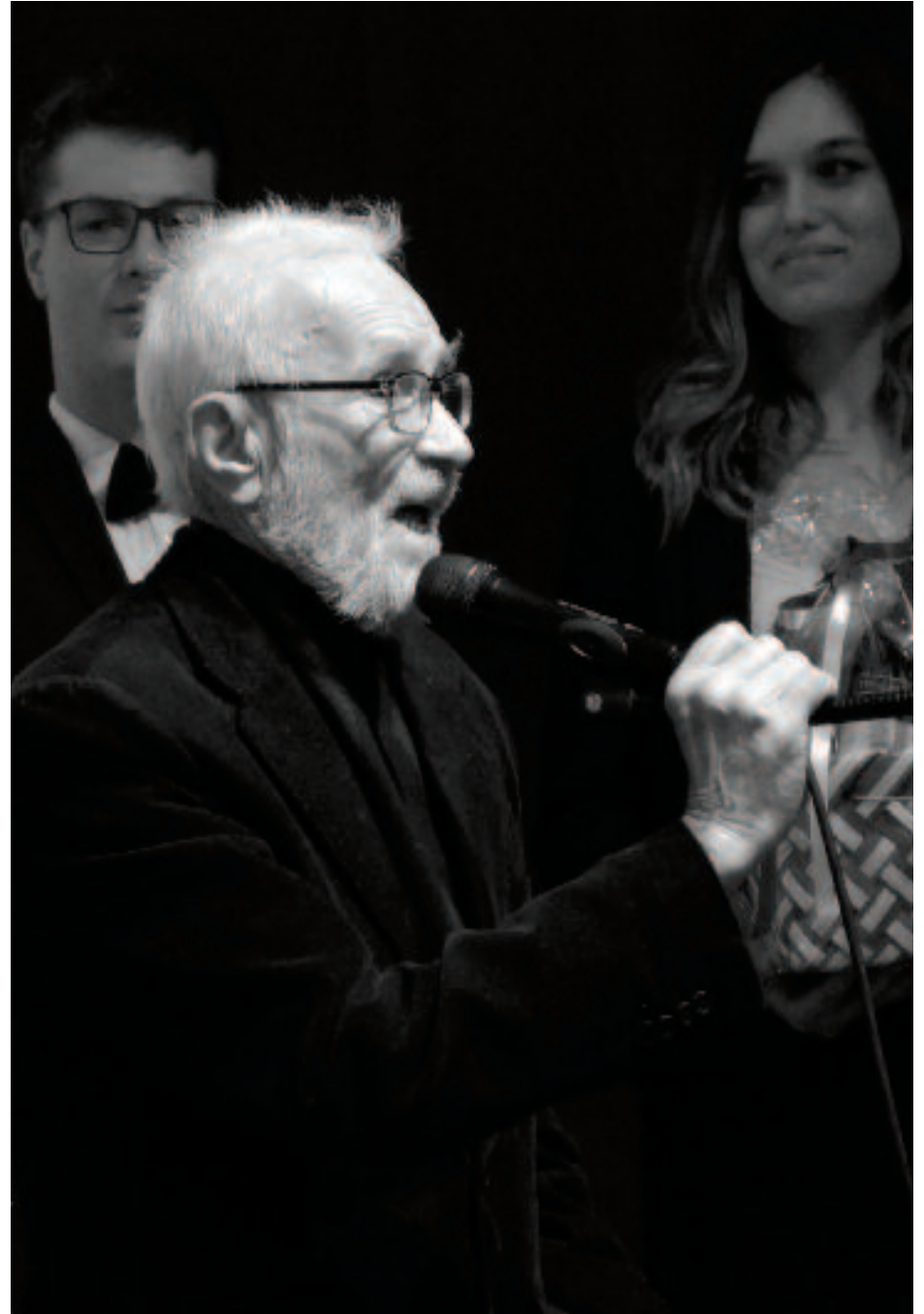
2017



2020













2017









2015





1996



2005



2015



2011







1984



2012



2018



2019



2018







2013





2017







1989



1991



2020



1986





2018



2019



2019



2018





1994



1989

15 Zbigniew Plesner 30 Wojciech Kilar 33 Vernissage  
Zofia Rydet 44 Park Kasprowicza 48 Lisia 50 Andrzej Fader  
Andrzej Grabowiecki 53 Lucjan Bąbolewski Beata Bogus-  
ławska 54 Exposition Thomas Reichstein 55 Exposition  
Andrzej Łazowski 56 Kunst-Akademie 59 Ryszard Pakie-  
ser 61 Tadeusz Rolke 67 Wojtek Jabłoński 70 Jury STF 72  
Władysław Filipowiak 74 Tadeusz Mazowiecki 75 Żura  
Pirveli 78 Leszek Żebrowski 82 Henryk Sawka 83 Adam  
Michnik 84 Lech Wałęsa 85 Tadeusz Piątek 86 Jan Maria  
Piskorski 87 Stettiner Synagoge 88 Basia Stępnia-Wilk  
89 Dariusz Kordek 90 Roman Polański 93 Magdalena  
Torczyńska Alex Marek 94 Piotr Owczarski 95 Henryk  
Widera 98 Wojciech Jacobson 99 Ludomir Mączka 100  
Krzysztof Dokowski 101 Maciej Krzeptowski 110 Artur  
Magdziarz 111 Andrzej Kutis 115 Arek Więcko 117 Andrzej  
Krupiński 118 Janusz Szalański 119 Piotr Wolski 126  
Marek Sztark 130 Michał Majerski 130 Jerzy Kosycarz  
132 Walery Siejbatatow 134 Zbyszek Wróblewski 135  
Ania Neugebauer Alex Marek 136 Zbyszek Pajewski Wojtek  
Kołodziej 137 Zdzisław Kilar 139 Tomasz Grodzki







Fotobücher vom gleichen Autor

BRAUNE SEGEL IM WIND

ERLEBNISWELT ZEESENBOOTE

FAST EIN JEDER ...

EUROLAND schwarzweiß

FOTOGRAFIE Dialog

POLNISCHE BILDER

IMAGES MORALIA Fotografie&Aphorismen

STETINUM á la HCB

PARIS á la HCB

DRESDEN á la HCB

ROM á la HCB

PERU á la HCB

KRAKAU á la HCB

NAN CUNA Bilder aus Peru

ZEESENBOOTE braune Segel pommerscher Boote

PERU fotografie legenden tagebücher

BILDER und die Geschichte dahinter

HANDBUCH hand&fuss

VENEDIG anders

BILDER80JAHRE

VERGESSENE BILDER

[timmstuetz.eu](http://timmstuetz.eu)



deutsch-polnische crew zeesboot krischan 2019





deutsch-polnische biografiegespräche 2019





szczecinianie w peru

dieses buch ist ein covid19\_produkT im ergebnis einer dreimonatigen Quarantäne

Bibliographische Information der Deutschen Bibliothek:  
Die Deutsche Bibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen  
Nationalbibliographie. Detaillierte Daten sind im Internet über <http://dnb.ddb.de> abrufbar.

© Glinna 2020

FOTOGRAFIE TIMM STÜTZ  
SZCZECINIANIE/STETTINER  
1980-2020

copyright by  
Timm Stütz

layout  
deARTsign

Druck  
made in Poland

ISBN978-3-96145-960-5  
engelsdorfer verlag

